

Przedmiot

Wniesiona na podstawie art. 270 TFUE skarga, po pierwsze, o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2019 r. w sprawie wyznaczenia nowej komisji lekarskiej do sprawy wniosku o uznanie nasilenia się choroby zawodowej, złożonego przez skarżącego, a po drugie, o naprawienie szkód poniesionych przez skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako w części oczywiście niedopuszczalna, a w części niedopuszczalna.
- 2) Arnaldo Lucaccioni zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 230 z 8.7.2019.

Skarga wniesiona w dniu 6 maja 2020 r. – HB / EBI**(Sprawa T-757/19)**

(2020/C 222/28)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: HB (przedstawiciel: adwokat C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (EIB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 20 czerwca 2019 r. oddalającej zażalenie strony skarżącej na mobbing;
- zasądzenie od strony pozwanej kwoty 100 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wraz z odsetkami ustawowymi od dnia ogłoszenia wyroku;
- zasądzenie od strony pozwanej kwoty 50 000 EUR tytułem odszkodowania za utratę szansy wraz z odsetkami ustawowymi od dnia ogłoszenia wyroku do dnia całkowitej zapłaty;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie żądania stwierdzenia nieważności strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do bezstronnego, sprawiedliwego i starannego rozpatrzenia spraw oraz braku uzasadnienia w zakresie, w jakim: (i) panel, który badał jej zarzuty dotyczące nękania i zastraszania a) nie rozpatrzył sprawy bezstronnie, sprawiedliwie i starannie, wykazując lub stwarzając pozory stronniczości wobec wskazywanych osób mobbujących oraz wprowadzając w błąd lub ignorując fakty i dowody; oraz b) nie podał uzasadnienia; oraz (ii) poprzez zatwierdzenie sprawozdania panelu, prezes EBI obarczył zaskarżoną decyzję tymi samymi wadami.

2. Zarzut drugi dotyczący błędu w ocenie i naruszenia kodeksu postępowania i polityki godności w miejscu pracy EBI w zakresie, w jakim: (i) zachowanie wskazywanych osób mobbujących wobec strony skarżącej przybrało formę wypowiedzi ustnych lub pisemnych, było nieprawidłowe, odbywało się na przestrzeni czasu, powtarzało się i było poniżające, (ii) nie uznając spornych aktów za nękanie psychiczne, zarówno indywidualne, jak i zbiorowe, panel popełnił błąd w ocenie okoliczności faktycznych i naruszył kodeks postępowania i politykę godności w miejscu pracy EBI oraz (iii) poprzez zatwierdzenie sprawozdania panelu, prezes EBI niesłusznie stwierdził, że strona skarżąca nie była nękana.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym i naruszenia poufności w zakresie, w jakim: (i) strona skarżąca nie miała możliwości przedstawienia swoich uwag dotyczących: a) treści oświadczeń złożonych przez wskazywane osoby mobbujące i świadków przed panelem lub b) innych dokumentów, które zostały wykorzystane przez panel w jego sprawozdaniu w celu przedstawienia zaleceń prezesowi banku oraz (ii) panel przyjął swoje wnioski i udostępnił je osobom trzecim, zanim dał stronie skarżącej możliwość przedstawienia swoich uwag w tym zakresie, np. przed rzekomym sfinalizowaniem swojego sprawozdania, oraz (iii) zatwierdzając sprawozdanie panelu, prezes EBI opatrzył zaskarżoną decyzję tymi samymi wadami.

Na poparcie swojego żądania odszkodowania strona skarżąca podnosi, że:

- poniosła szkodę niematerialną, której nie można naprawić poprzez stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- odrzucając bezprawnie jej wniosek o wszczęcie postępowania pojednawczego, strona pozwana pozbawiła ją szansy na polubowne załatwienie sprawy i uniknięcie postępowania przed Sądem.

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2020 r. – Republika Grecka/Komisja Europejska

(Sprawa T-217/20)

(2020/C 222/29)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: E. Tsaousi, A. Vasilopoulou i E. Krompa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim wyłącza ona z finansowania Unii niektóre wydatki Republiki Greckiej na łączną kwotę brutto w wysokości 9 657 608,85 EUR, odpowiadającą łącznej kwocie netto w wysokości 9 590 402,53 EUR, które zostały poniesione i zadeklarowane w ramach EFRROW, dotyczące środków 123A, 125A, 321 i 322 programu rozwoju obszarów wiejskich w okresie 2007–2013 oraz środków 4.2, 4.3, 7.2 i 7.4 programu rozwoju obszarów wiejskich w okresie 2014–2020, w latach budżetowych 2011–2018, oraz
- obciążenie pozwanej kosztami poniesionymi przez Republikę Grecką.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. W ramach zarzutu pierwszego skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja została wydana na podstawie błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 34 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 908/2014 ⁽²⁾, ponieważ korekty finansowe są niezgodne z prawem, jako że Komisja przekroczyła granice swoich uprawnień dyskrecyjnych i decyzja ta jest obciążona wadą niewystarczającego uzasadnienia.